

189 J. V. SNELLMAN – BORGÅ DOMKAPITEL 7.IX 1849

RA, Borgå domkapitels arkiv

Ödmjukaste Memorial!

Jemte det jag hos Högvördigste Herr Biskopen, Doctorn och Ordensledamoten så ock Det Högvördiga Domkapitlet aldraödmjukast får anmäla, att, i anseende till min, af enskilda angelägenheter föranledda frånvaro från orten vid Läseterminens början, Herr Konrektor Mag. H. G. Perander förestått Rektorsvården och Doctor J. M. Lindfors, hvilken med Högvördiga Domkapitlets Höggunstiga begifvande förestod enahanda befattning vid slutet af sistlidne Vårtermin, ombesörjt den mig åliggande undervisning, vågar jag lika ödmjukt inberätta, att med anledning af en mig snart förestående resa och med afseende på Skolans fördel denna anordning efter nämnda Herrar Lärares begifvande fortfarer, till dess jag inhemtat Högvördigste Herr Biskopens, Doctorn och Ordensledamotens så ock Det Högvördiga Domkapitlets Höggunstiga vilja i saken genom Beslut öfver den ödmjuka tjänstledighetsansökning, jag samtidigt härmed har äran inlemna. Kuopio den 7:de September 1849.

Joh. Vilh. Snellman

190 F. CYGNÆUS – J. V. SNELLMAN 9.IX 1849

HUB, JVS handskriftssamling

H:fors d. 9 Sept. 1849.

K<äre> Broder Snellman!

Hufvudsakligast för att hjälpa en smula Dig, som hållits beskedligt på de nyländska gräsmattorna och bråkar Din hjerna medan jag åter skojat verlden omkring, har jag fullskrifvit hosföljande papper. Lusten att upphjälpa, efter förmåga, åtskillige större eller mindre slarfvars reputation, har väl dessutom något bidragit att sätta pennan i rörelse och hålla den i spatsergången. Men nu när opusculat ligger färdigt att vandra af den långa vägen, uppstå likväl allahanda betänkligheter vid deras afsändande. Knäfveln vet om det ändock förtjenar såsom honorarium det dryga postportot, Du måste erlægga. Hvad än värre är, skall Du möjligen, i afseende på en eller annan förekommande passus, finna det betänkligt att i Litt<eratur> Bl<adet> införa dessa funderingar i deras helhet. Synd är det dessutom med Din<a> stackars trötta ögon, att de skola plågas med dylikt kludd, som m<anuscriptets>. – Duger det ej åt Dig, så var god och gif det åt Hels<ingfors> T<idninga>r, sedan deras ord<inarie> Red<aktör> återkommit; med de vicarierande herrarne vill jag ej just hafva mycket att skaffa –, ehuru visserligen Topelius äfven kunde hafva samma skrupler som Du sjelf.

Efter par dagar drager jag hädan till Schweiz för att i Pfeffers peppra in min lekamen, så att den håller ut under den långa vinter, som för oss alla kommer att smälla i hemknutarna. Den tid, som för mig återstår till detta piquanta experiment, är likväl så kort, och årstiden dessutom så långt framskriden, att jag ringa båtnad kan deraf, äfven i bästa fall, skörda.

Helsingar från verklige> Geheimer<ådet> Carl Rosencranz i Kö-